

Arrest

nr. 313 968 van 4 oktober 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Rue Patenier 52
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 31 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 26 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op het arrest met nummer 310 762 van 5 augustus 2024 waarbij de debatten worden heropend en de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op de terechtzitting van 6 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat J. RICHIR.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 9 december 2021 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 10 december 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden voordien genomen in Bulgarije op 4 november 2021 en in Oostenrijk op 22 november 2021 (Eurodac).

1.2. Op 13 mei 2022 stelde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan wegens verzoekers minderjarigheid. Op 22 december 2022 eindigde de voogdij van rechtswege omdat verzoeker de meerderjarigheid bereikte.

1.3. Op 26 juni 2023 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 27 juni 2023 verzoeker ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 10/12/2021

Overdracht CGVS: 06/01/2023

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming werd u op 25 april 2023 van 13u40 tot 16u00 gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. Uw advocaat, Meester Richir (loco Meester Smekens), was gedurende het hele persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pashtounse origine te zijn. U bent geboren in het dorp Mastali, in het district Kama van de provincie Nangarhar in Afghanistan. U bent een soennitisch moslim. U bent tot het vierde jaar naar school gegaan en u hielp uw vader in zijn winkel.

In juni 2021, na het laatste gebed van de dag, kwamen de taliban bij uw thuis aankloppen. Uw paternale oom R.(...), ging de deur opendoen. Plots kwamen acht tot tien talibs binnen en zeiden dat zij wouden overnachten. Zij sloegen uw vader en paternale oom, nadat uw vader weigerde. Vervolgens werd er een kamer voor hen vrijgemaakt waarin zij konden verblijven en twee talibs gingen naar het dak om te waken. Anderhalf tot twee uur later kwamen de veiligheidsdiensten en politie naar het dorp, nadat een van de dorpingen de overheid op de hoogte had gebracht over de aanwezigheid van de talibs. De twee talibs op het dak verwittigden de anderen dat zij moesten vluchten. Bij het buitengaan beschuldigden zij jullie van verklikking en dreigden zij om terug te komen. Er ontstond een gevecht tussen de overheid en de taliban, maar deze laatste konden ontsnappen via de velden naast jullie huis. Uw vader en paternale oom werden toen gearresteerd en meegenomen naar het districtshuis. De volgende dag werden zij vrijgelaten met behulp van de malik en de ouderlingen. Ongeveer een week later werd uw paternale oom doodgeschoten door de taliban toen hij terugkwam van uw vaders winkel. Zij riepen toen dat zij ook voor jullie zouden terugkomen. U verwittigde uw vader en vertrok de volgende dag met uw broers, zussen en moeder naar uw maternale oom A.(...), in Arbaban. Twee tot drie dagen na het overlijden van uw paternale oom verliet u Afghanistan en reisde u via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk naar België waar u op 10 december 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Een week na uw vertrek verliet ook uw vader Afghanistan. Sindsdien is hij vermist. Twee weken na het incident met de taliban ontving uw familie een brief van zowel de tribale ouderen als van de overheid, waarin bevestigd werd dat jullie geen banden hadden met de taliban en onschuldig waren.

Ter staving van uw verzoek legde u uw eigen taskara, de taskara's van uw gezinsleden, een brief van de tribale ouderen, een brief van de overheid en een gezinsfoto neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Allereerst legde u ter staving van uw identiteit geen enkel origineel document neer. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (CGVS Vragenlijst, d.d. 11 augustus 2022, punt 1), werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van deze documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker om internationale bescherming een essentieel element in dit verzoek én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit zo goed mogelijk te staven. Als identiteitsbewijs legde u slechts een kopie van uw taskara neer. Echter kan aan dergelijke kopieën geen bewijswaarde worden gehecht daar deze altijd onderhevig kunnen (geweest) zijn aan mogelijk knip- en plakwerk. Bovendien blijkt uit toegevoegde informatie ook nog eens dat allerhande Afghaanse documenten gezien de hoge graad van corruptie eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt, waardoor de bewijswaarde an sich eerder relatief is. Het ontbreken van een authentiek en

geloofwaardig identiteitsbewijs houdt initieel een negatieve indicatie in met betrekking tot uw geloofwaardigheid, daar u het CGVS geen duidelijk zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.

Wat betreft uw vrees voor vervolging, verklaart u dat u niet naar Afghanistan kan terugkeren omdat u vermoord zou worden door de taliban. U bent er evenwel niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat u hierdoor een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren, om onderstaande redenen.

Opgemerkt dient te worden dat de geloofwaardigheid van uw relaas ernstig ondermijnd wordt door verschillende zwaarwegende onaannemelijkheden en lacunes doorheen uw verklaringen.

Zo was u niet bij machte overtuigende elementen aan te brengen met betrekking tot de eis van de taliban om bij jullie te overnachten, noch met betrekking tot het gevecht dat hierna zou ontstaan zijn. U in het begin van het persoonlijk onderhoud gevraagd naar de aanwezigheid van de taliban in uw regio, verklaarde u op zeer stereotiepe wijze dat zij daar in de nacht aanwezig waren (NPO CGVS, d.d. 25 april 2023, p. 6). U stelde dat de taliban 's nachts in de regio rondliepen en dat u verder geen informatie had over hun activiteiten, noch had u enig idee wie de leider was in uw regio (NPO CGVS, p. 7). Uit deze verklaringen valt af te leiden dat u en uw familie allerminst bekend waren met de taliban van uw regio. Desalniettemin beweerde u dat de taliban op een avond bij jullie aanklopten om te overnachten. Dat de taliban zomaar lukraak bij een familie zouden aankloppen, zonder enige garantie op medewerking of gehoorzaamheid, is bijzonder risicovol en aldus allerminst plausibel. Uw familie had immers geen enkele band met de taliban en kon de toenmalige overheid inlichten over hun bezoek. Sterker nog, uw vader keerde zich tegen hun eis en weigerde hen overnachting te bieden (NPO CGVS, p. 9). Rekening houdend met dit gemanifesteerde gebrek aan loyaliteit en gehoorzaamheid, is het bijgevolg nog minder aannemelijk dat de taliban alsnog bij uw familie wouden overnachten. Zij hadden geen enkele reden om jullie te vertrouwen. U gevraagd waarom de taliban jullie uitgekozen hadden, giste u dat zij "misschien" op de hoogte waren van jullie grote gastenkamer en om die reden bij jullie wouden overnachten (NPO CGVS, p. 10). Gelet op het zonet aangetoonde flagrante risico voor de taliban, is dit maar een weinig overtuigende verklaring. Bovendien had u geen idee wie deze talibs waren, noch wie hun leider was (NPO CGVS, p. 10). Evenmin wist u waarom zij in het dorp kwamen overnachten, wat hun plannen waren of wat zij de volgende dag gingen doen (NPO CGVS, p. 11). Vervolgens beweerde u dat er een gevecht was uitgebroken tussen de taliban en de overheid. Hierbij dient evenwel opgemerkt te worden dat u allerminst doorleefde of gedetailleerde informatie over het gevecht kon aanreiken. U gevraagd wat er precies gebeurd was tijdens dat gevecht, antwoordde u summier: "De taliban gingen eerst buiten ons huis, daar waren velden, zij waren daar. De overheid beschoot hen en omgekeerd. En dan zijn zij weggegaan". Vreemd genoeg had u geen idee hoeveel politieagenten betrokken waren in het gevecht (NPO CGVS, p. 11). Hoewel u beweerde dat u tijdens het gevecht binnen in een kamer was, kon redelijkerwijze verwacht worden dat u enigszins gedetailleerder en doorleefder over dit incident kon vertellen. U had nadien immers nog de mogelijkheid zich nadien terdege te informeren bij uw vader en uw paternale oom. Een ander opmerkelijk gegeven is dat u zonder enige aanwijzing veronderstelde dat één van de dorpelingen de taliban had zien binnenkomen en vervolgens gebeld had naar het districtshuis (NPO CGVS, p. 9). U gevraagd welke dorpeling de overheid verwittigd had, stelde u dit niet te weten daar jullie in een groot dorp woonden (NPO CGVS, p. 12). Nadat het gevecht was afgelopen, zouden uw vader en paternale oom gearresteerd geweest zijn door de overheid (NPO CGVS, p. 9). Dit bleek echter een blote bewering die u verder niet hard kon maken.

Daar u in gebreke bleef de overnachting van de taliban en het daaropvolgende gevecht aannemelijk te maken, kan nog minder geloof worden gehecht aan de voorgehouden vervolgingsfeiten en de problemen die hieruit zouden voortvloeien. De ongeloofwaardigheid van de voorgehouden problemen wordt bovendien bevestigd door het volgende. U beweerde dat uw paternale oom R.(...) een week na het gevecht 's avonds naast jullie huis dood geschoten werd (NPO CGVS, p. 12).

Uw verklaringen hieromtrent waren andermaal allerminst doorleefd en bovendien ongeloofwaardig. Zo is het opmerkelijk dat u niet wist door welke talibs uw paternale oom was dood geschoten, noch met hoeveel zij waren. Vreemd genoeg wist u dan wel weer te vertellen dat zij zouden geroepen hebben dat zij ook voor "jullie" zouden terugkomen (NPO CGVS, p. 12). Bovendien is het bijzonder dat de taliban onmiddellijk na de moord op uw paternale oom wegvluchtten (NPO CGVS, p. 12). Zij waren immers reeds tot aan uw huis geraakt en hadden de mogelijkheid om de rest van de familie eveneens te wreken. Dat zij deze buitenkans aan zich lieten voorbij gaan, is volkomen ongeloofwaardig. Na de moord op uw paternale oom beval uw moeder u om naar uw vader in het dorp Arbaban te gaan en hem in te lichten over het incident (NPO CGVS, p. 9). Daar het op dat moment reeds donker was (NPO CGVS, p. 12), en uw oom zonet vermoord was, is het echter weinig aannemelijk dat uw moeder u nog op pad zou sturen naar een ander dorp. Dit gegeven ondergraaft aldus verder de coherentie en geloofwaardigheid van uw relaas.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat u niet heeft aangetoond dat uzelf geviseerd werd of zou worden door de taliban. U gevraagd of u met de talibs gesproken had, de nacht dat zij bij jullie thuis hadden aangeklopt, antwoordde u uitdrukkelijk: "Nee, dat heb ik niet gedaan". U vervolgens gevraagd of de talibs u gezien hadden, antwoordde u vaag: "Nee, ze hebben mij niet gezien, ik was in een andere kamer. Maar misschien hebben zij mij gezien in de kamer, achter het raam. Achter het glas" (NPO CGVS, p. 11). Dat de taliban gezien zouden hebben dat u die nacht thuis was, is aldus een zwakke speculatie die u niet hard maakte. Hoe dan ook had u eigenlijk niets met het incident te maken. U had de taliban niet gesproken, zij hadden u niet gezien, en u was bovendien op dat moment nog behoorlijk jong. U bracht aldus geen enkele reden aan waarom de taliban u op het oog gehad zouden hebben, noch dat zij van uw bestaan afwisten.

Wat betreft de voorgehouden vervolgingsfeiten na uw vertrek uit Afghanistan, beweerde u dat uw vader een week later vermist geraakte (NPO CGVS, p. 5). Ten aanzien van de DVZ daarentegen, had u de verdwijning van uw vader niet aangehaald. U stelde toen dat hij "ondergedoken" zou leven (DVZ Verklaring, d.d. 11 augustus 2022, p. 9). U geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, stelde u dat u toen vergeten was om dat te vertellen (NPO CGVS, p. 13). Redelijkerwijze kan gesteld worden dat dit echter geen afdoende verschooning is voor deze tegenstrijdigheid. Daar komt bij dat u nauwelijks informatie aanreikte met betrekking tot uw vader zijn verdwijning. Vreemd genoeg wist u niet waar uw vader vermist geraakt was, noch wanneer precies. U gevraagd of u verder nog iets kon vertellen over de verdwijning van uw vader, antwoordde u negatief (NPO CGVS, p. 13). Rekening houdend met bovenstaande, kan er geen enkel geloof worden gehecht aan de bewering dat uw vader een week na uw vertrek vermist raakte. Daarnaast bracht u evenmin andere geloofwaardige vervolgingsfeiten aan. Toen u gevraagd werd of er nog iets gebeurd was sinds uw vertrek uit Afghanistan, antwoordde u aanvankelijk "Nee". Noch zou uw familie concrete problemen ondervonden hebben na uw vertrek. U dan uitdrukkelijk gevraagd of de taliban nog naar u zijn komen zoeken, antwoordde u plots: "Jazeker, zij hebben ook geheime diensten. Zij zijn zeker op zoek naar mij", "Ze zouden gevraagd hebben over mij". U had echter geen idee aan wie de taliban nog achter u gevraagd zouden hebben (NPO CGVS, p. 15). Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan deze blote bewering.

Volledigheidshalve merkt het CGVS ook op dat u geen internationale bescherming heeft gevraagd in de Europese landen waarlangs u reisde naar België. Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en internationale bescherming vraagt zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u dit naliет in de landen die u passeerde en pas in België internationale bescherming verzocht doet verder afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Tot slot zijn de door u neergelegde stukken ter staving van uw asielrelaas niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben slechts een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten geenszins de geloofwaardigheid van een in casu ongeloofwaardig relaas herstellen. U legde kopieën van uw taskara en de taskara's van uw gezinsleden neer. Echter kan aan dergelijke kopieën geen bewijswaarde worden gehecht daar deze altijd onderhevig kunnen zijn (geweest) aan mogelijk knip- en plakwerk. Bovendien blijkt uit toegevoegde informatie ook nog eens dat allerhande Afgaanse documenten gezien de hoge graad van corruptie eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt, waardoor de bewijswaarde an sich eerder relatief is. De door u neergelegde kopieën zijn aldus niet bij machte jullie identiteit te staven. Daarnaast legde u een kopie van een brief van de tribale ouderlingen neer, alsook een kopie van de overheid. In deze brieven zou gesteld worden dat uw familie onschuldig is en geen banden hebben met de taliban (NPO CGVS, p. 8). Daargelaten het slechts kopieën zijn, dient opgemerkt dat deze door hun niet-officiële karakter mogelijks door uzelf of eender wie geschreven kunnen zijn. Bijgevolg hebben de brieven, die overigens bijzonder gesolliciteerd zijn, geen enkele bewijswaarde en zijn zij niet bij machte uw problemen hard te maken. Ook legde u een kopie van een oude gezinsfoto neer. Daargelaten deze gedateerd en bovendien van slechte kwaliteit is, toont de foto an sich niets aan.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cqvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers. Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd

tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 8armed clashes⁹, luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022, UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 8unexploded ordnance⁹. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari 4 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over

de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, 82, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, 82, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, 82, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, 828). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, 8278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel <in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn>, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, 8842-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, 875 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire

levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, 85 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, 88 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, 88 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 8extreme need9) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: <a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.= (Hv) 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, 88 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, 88 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen 4 zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting 4, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files_publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_and_Herat_City.pdf, She en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic

indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022 08 EUAA COI Report Key socio economic indicators in Afghanistan and in Kabul city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022%2008%20EUAA%20COI%20Report%20Key%20socio%20economic%20indicators%20in%20Afghanistan%20and%20in%20Kabul%20city.pdf)) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot 16-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stelde u tot de vierde graad naar school geweest te zijn in Afghanistan (NPO CGVS, p. 4) en heeft u tot op heden nog regelmatig contact met uw achtergebleven familie (NPO CGVS, p. 6). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen

naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in.

Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

"artikel 1, sectie A, §2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951, van artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, van artikel 17 van het KB 11.07.2003 over het procedure bij het CGVS, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de beginselen van nauwkeurigheid, voorzorg en behoorlijk bestuur en van artikel 24 van het Handvest van de grondrechten en het recht verhoord te worden."

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen.

Verzoeker stelt dat hij in België is aangekomen in december 2021 toen hij 17 jaar oud was. Hij was toen minderjarig, alsook op zijn eerste interview en op het interview van de Dienst Vreemdelingenzaken. Met als gevolg moeten de verklaringen die verzoeker tijdens die eerste stappen van de asielprocedure heeft afgelegd, als die van een kind worden gezien. Men moet rekening houden met die specifieke context voor de inschatting van de geloofwaardigheid van verzoeker en de grond van zijn verzoek om internationale bescherming. De jonge leeftijd van verzoeker vraagt een bijzondere voorzichtigheid bij het onderzoek van zijn asielverzoek in het algemeen en voor zijn verklaringen in het bijzonder. Verzoeker verwijst op wetgeving en rechtsleer hieromtrent. Verzoeker verwijst eveneens naar rechtspraak van de Raad hieromtrent.

Ten onrechte stelt de commissaris-generaal dat verzoeker geen origineel identiteitsdocument kan voorleggen. Verzoeker heeft een kopie van verschillende taskara's kunnen neerleggen, o.a. van zijn eigen taskara. Er is geen indicatie in het dossier dat er iets fout zou zijn qua verzoekers identiteit. Verzoeker heeft nooit een andere naam gebruikt en is ook niet onder een andere naam gekend.

Betreffende de aanwezigheid van taliban in de regio, is de commissaris-generaal ten onrechte van mening dat verzoeker zijn antwoorden stereotiep zijn. Duidelijk is de commissaris-generaal vergeten rekening te houden met de belangrijke omstandigheid dat verzoeker nog steeds minderjarig was toen hij Afghanistan verliet. De commissaris-generaal mag niet verwachten van een kind dat hij uitgebreide informatie zal kunnen geven over hoe precies een groep zoals de Taliban in zijn regio aanwezig waren. Het is vrij normaal voor een kind om de

veiligheidssituatie van een regio, zelfs van zijn eigen regio, niet gedetailleerd te kunnen uitleggen. Integendeel, over de veiligheidssituatie binnen zijn dorp was het natuurlijk gemakkelijker voor verzoeker om daarover te spreken, wat hij trouwens wel goed heeft kunnen doen.

Verzoeker benadrukt dat het overnachten bij een gewone familie zoals die van hem, misschien wel een vrij goed idee is. De commissaris-generaal kan aldus niet zomaar stellen dat dit niet plausibel is.

De commissaris-generaal heeft geen vragen gesteld om te weten of verzoeker veiligheidsmaatregelen heeft genomen toen hij vluchtte naar een ander dorp. Een gebrek aan onderzoek mag verzoeker niet tegenspielen. Daarnaast heeft de commissaris-generaal geen rekening gehouden met het feit dat de taliban niet aanwezig of amper aanwezig waren in zijn dorp.

De twee brieven zijn helemaal niet onderzocht geweest door de commissaris-generaal. Hieruit blijkt dat verzoekers familie geen connectie met de taliban heeft. Met andere woorden kan het nieuwe talibanregime, dat als overheid toegang heeft tot de brieven, uit de brieven afleiden dat verzoeker geen voorstander van de taliban is.

Deze brieven zijn genoeg reden om een gegronde vrees voor vervolging te hebben bij terugkeer naar Afghanistan nu de taliban aan de macht zijn. Verzoeker heeft bovendien verklaard dat zijn familie niet naar buiten durft te gaan en dat zij dus binnen het huis van zijn oom de hele tijd blijven. In geval van terugkeer zal verzoeker zich moeten verplaatsen om te overleven. Hij zal moeten onderduiken in het huis van zijn oom. De omstandigheid dat het maar om kopieën gaat is geen afdoende reden om dit niet te onderzoeken. Er is duidelijk een gebrek aan voldoende onderzoek.

Verzoeker stelt dat hij in aanmerking dient te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker wijst op het feit dat zijn regio van herkomst niet in twijfel wordt getrokken. Hij wijst op de huidige veiligheidssituatie in Afghanistan. Hij citeert hiervoor uit landeninformatie hieromtrent. Verzoeker wijst eveneens op rechtspraak van de Raad die stelt dat er onvoldoende nauwkeurige en actuele informatie voorligt op te kunnen oordelen dat de veiligheidssituatie in Afghanistan gestabiliseerd werd.

Verzoeker wijst eveneens op de humanitaire en hongersnoodsituatie in Afghanistan. Hij stelt dat dit leidt tot een schending van artikel 3 van het EVRM. Verzoeker verwijst naar Europese rechtspraak hieromtrent.

Verzoeker wijst op zijn persoonlijke situatie. Zijn vader is vermist. De *protection officer* heeft absoluut geen zorg getoond tijdens het persoonlijk onderhoud om het dossier qua economische situatie te onderzoeken.

3.1.2. In een aanvullende nota van 16 februari 2024 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het EUAA-rapport "*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian Developments*" van 4 november 2022;
- het EUAA-rapport "*Country Guidance: Afghanistan*" van januari 2023;
- het EASO-rapport "*Afghanistan Security Situation*" van augustus 2022;
- het EUAA-rapport "*Afghanistan Country Focus*" van januari 2022;
- het EUAA-rapport: "*Afghanistan – Country Focus*" van december 2023;
- het EUAA-rapport "*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*" van augustus 2022;
- het EASO-rapport "*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*" van augustus 2020;
- het EUAA-rapport "*Afghanistan: Targeting of individuals*" van augustus 2022;
- het UNAMA-rapport "*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*" van juni 2023;
- de COI Focus "*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*" van Cedoca van 14 december 2023.

3.1.3. In een aanvullende nota van 21 februari 2024 brengt verzoeker de volgende documenten ter kennis:

- Arbeidsovereenkomst (stuk 1);
- Foto's van hem op het werk (stuk 2);
- Arbeidsovereenkomst (stuk 3);
- Getuigenissen van collega's (stukken 4-13);
- Getuigenis van zijn begeleider in het centrum (stuk 14).

3.1.4. In een aanvullende nota van 23 juli 2024 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het EUAA-rapport “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian Developments” van 4 november 2022;
- het EASO-rapport “Afghanistan Security Situation” van augustus 2022;
- het EUAA-rapport “Afghanistan Country Focus” van januari 2022;
- het EUAA-rapport “Afghanistan Country Focus” van december 2023;
- het EUAA-rapport “Country Guidance: Afghanistan” van mei 2024;
- het EUAA-rapport “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022;
- het EASO-rapport “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020;
- het EUAA-rapport “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022;
- het UNAMA-rapport “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan” van juni 2023;
- de COI Focus “Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsvername door de Taliban” van Cedoca van 14 december 2023;
- het EUAA-rapport “COI Query Afghanistan – Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 2 februari 2024.

3.1.5. In een aanvullende nota van 25 juli 2024 brengt verzoeker foto's ter kennis van hem en zijn collega's aan het werk bij Burger King.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een reserme aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar een arrest van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn vluchtrelaas aannemelijk maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

De Raad merkt op dat tijdens de procedure rekening werd gehouden met verzoekers minderjarigheid. Vooreerst werd een fiche opgemaakt “niet-begeleide minderjarige vreemdeling” die een eerste screening uitvoert naar bijzondere noden of kwetsbaarheden. Verzoeker kreeg een voogd toegewezen op 13 mei 2022, die verzoeker kon bijstaan vanaf het begin van de procedure (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 13; CGVS-vragenlijst, stuk 7, p. 2). Ook uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker op een aangepaste wijze werd begeleid en alle kansen werd geboden om de relevante aspecten van zijn verzoek om internationale bescherming toe te lichten. In elk geval kan uit het verloop van het persoonlijk onderhoud met verzoeker, die werd bijgestaan door zijn voogd en zijn advocaat, worden afgeleid dat hij werd ondervraagd door een gespecialiseerde *protection officer* en dat hem gepaste vragen werden gesteld. Minstens toont verzoeker niet concreet aan dat bij de behandeling van het verzoek geen rekening werd gehouden met zijn minderjarigheid. De bestreden beslissing stelt verder uitdrukkelijk dat er bij de beoordeling van verzoekers verklaringen rekening gehouden werd met diens jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst. Tot slot wijst de bestreden beslissing de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie er uitdrukkelijk op dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 van toepassing is. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van verzoekers verklaringen en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met de jeugdige leeftijd en persoonlijke omstandigheden van verzoeker.

Gelet op het voorgaande, treedt de Raad de bestreden beslissing bij in de volgende correcte en pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier: “Allereerst legde u ter staving van uw identiteit geen enkel origineel document neer. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (CGVS Vragenlijst, d.d. 11 augustus 2022, punt 1), werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van deze documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker om internationale bescherming een essentieel element in dit verzoek én kan van een

verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit zo goed mogelijk te staven. Als identiteitsbewijs legde u slechts een kopie van uw taskara neer. Echter kan aan dergelijke kopieën geen bewijswaarde worden gehecht daar deze altijd onderhevig kunnen (geweest) zijn aan mogelijk knip- en plekwerk. Bovendien blijkt uit toegevoegde informatie ook nog eens dat allerhande Afghaanse documenten gezien de hoge graad van corruptie eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt, waardoor de bewijswaarde an sich eerder relatief is. Het ontbreken van een authentiek en geloofwaardig identiteitsbewijs houdt initieel een negatieve indicatie in met betrekking tot uw geloofwaardigheid, daar u het CGVS geen duidelijk zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.

Wat betreft uw vrees voor vervolging, verklaart u dat u niet naar Afghanistan kan terugkeren omdat u vermoord zou worden door de taliban. U bent er evenwel niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat u hierdoor een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren, om onderstaande redenen.

Opgemerkt dient te worden dat de geloofwaardigheid van uw relaas ernstig ondermijnd wordt door verschillende zwaarwegende onaannemelijkheden en lacunes doorheen uw verklaringen.

Zo was u niet bij machte overtuigende elementen aan te brengen met betrekking tot de eis van de taliban om bij jullie te overnachten, noch met betrekking tot het gevecht dat hierna zou ontstaan zijn. U in het begin van het persoonlijk onderhoud gevraagd naar de aanwezigheid van de taliban in uw regio, verklaarde u op zeer stereotiepe wijze dat zij daar in de nacht aanwezig waren (NPO CGVS, d.d. 25 april 2023, p. 6). U stelde dat de taliban 's nachts in de regio rondliepen en dat u verder geen informatie had over hun activiteiten, noch had u enig idee wie de leider was in uw regio (NPO CGVS, p. 7). Uit deze verklaringen valt af te leiden dat u en uw familie allerm minst bekend waren met de taliban van uw regio. Desalniettemin beweerde u dat de taliban op een avond bij jullie aanklopten om te overnachten. Dat de taliban zomaar lukraak bij een familie zouden aankloppen, zonder enige garantie op medewerking of gehoorzaamheid, is bijzonder risicovol en aldus allerm minst plausibel. Uw familie had immers geen enkele band met de taliban en kon de toenmalige overheid inlichten over hun bezoek. Sterker nog, uw vader keerde zich tegen hun eis en weigerde hen overnachting te bieden (NPO CGVS, p. 9). Rekening houdend met dit gemanifesteerde gebrek aan loyaliteit en gehoorzaamheid, is het bijgevolg nog minder aannemelijk dat de taliban alsnog bij uw familie wouden overnachten. Zij hadden geen enkele reden om jullie te vertrouwen. U gevraagd waarom de taliban jullie uitgekozen hadden, giste u dat zij "misschien" op de hoogte waren van jullie grote gastenkamer en om die reden bij jullie wouden overnachten (NPO CGVS, p. 10). Gelet op het zonet aangetoonde flagrante risico voor de taliban, is dit maar een weinig overtuigende verklaring. Bovendien had u geen idee wie deze talibs waren, noch wie hun leider was (NPO CGVS, p. 10). Evenmin wist u waarom zij in het dorp kwamen overnachten, wat hun plannen waren of wat zij de volgende dag gingen doen (NPO CGVS, p. 11). Vervolgens beweerde u dat er een gevecht was uitgebroken tussen de taliban en de overheid. Hierbij dient evenwel opgemerkt te worden dat u allerm minst doorleefde of gedetailleerde informatie over het gevecht kon aanreiken. U gevraagd wat er precies gebeurd was tijdens dat gevecht, antwoordde u summier: "De taliban gingen eerst buiten ons huis, daar waren velden, zij waren daar. De overheid beschoot hen en omgekeerd. En dan zijn zij weggegaan". Vreemd genoeg had u geen idee hoeveel politieagenten betrokken waren in het gevecht (NPO CGVS, p. 11). Hoewel u beweerde dat u tijdens het gevecht binnen in een kamer was, kon redelijkerwijze verwacht worden dat u enigszins gedetailleerder en doorleefder over dit incident kon vertellen. U had nadien immers nog de mogelijkheid zich nadien terdege te informeren bij uw vader en uw paternale oom. Een ander opmerkelijk gegeven is dat u zonder enige aanwijzing veronderstelde dat één van de dorpingen de taliban had zien binnenkomen en vervolgens gebeld had naar het districtshuis (NPO CGVS, p. 9). U gevraagd welke dorping de overheid verwittigd had, stelde u dit niet te weten daar jullie in een groot dorp woonden (NPO CGVS, p. 12). Nadat het gevecht was afgelopen, zouden uw vader en paternale oom gearresteerd geweest zijn door de overheid (NPO CGVS, p. 9). Dit bleek echter een blote bewering die u verder niet hard kon maken.

Daar u in gebreke bleef de overnachting van de taliban en het daaropvolgende gevecht aannemelijk te maken, kan nog minder geloof worden gehecht aan de voorgehouden vervolgingsfeiten en de problemen die hieruit zouden voortvloeien. De ongeloofwaardigheid van de voorgehouden problemen wordt bovendien bevestigd door het volgende. U beweerde dat uw paternale oom R.(...) een week na het gevecht 's avonds naast jullie huis dood geschoten werd (NPO CGVS, p. 12). Uw verklaringen hieromtrent waren andermaal allerm minst doorleefd en bovendien ongeloofwaardig. Zo is het opmerkelijk dat u niet wist door welke talibs uw paternale oom was dood geschoten, noch met hoeveel zij waren. Vreemd genoeg wist u dan wel weer te vertellen dat zij zouden geroepen hebben dat zij ook voor "jullie" zouden terugkomen (NPO CGVS, p. 12). Bovendien is het bijzonder dat de taliban onmiddellijk na de moord op uw paternale oom wegluchtten (NPO CGVS, p. 12). Zij waren immers reeds tot aan uw huis geraakt en hadden de mogelijkheid om de rest van de familie eveneens te wreken. Dat zij deze buitenkans aan zich lieten voorbij gaan, is volkomen ongeloofwaardig. Na de moord op uw paternale oom beval uw moeder u om naar uw vader in het dorp Arbaban te gaan en hem in te lichten over het incident (NPO CGVS, p. 9). Daar het op dat moment reeds donker was (NPO CGVS, p. 12), en uw oom zonet vermoord was, is het

echter weinig aannemelijk dat uw moeder u nog op pad zou sturen naar een ander dorp. Dit gegeven ondergraaft aldus verder de coherentie en geloofwaardigheid van uw relaas.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat u niet heeft aangetoond dat uzelf geviseerd werd of zou worden door de taliban. U gevraagd of u met de talibs gesproken had, de nacht dat zij bij jullie thuis hadden aangeklopt, antwoordde u uitdrukkelijk: "Nee, dat heb ik niet gedaan". U vervolgens gevraagd of de talibs u gezien hadden, antwoordde u vaag: "Nee, ze hebben mij niet gezien, ik was in een andere kamer. Maar misschien hebben zij mij gezien in de kamer, achter het raam. Achter het glas" (NPO CGVS, p. 11). Dat de taliban gezien zouden hebben dat u die nacht thuis was, is aldus een zwakke speculatie die u niet hard maakte. Hoe dan ook had u eigenlijk niets met het incident te maken.

U had de taliban niet gesproken, zij hadden u niet gezien, en u was bovendien op dat moment nog behoorlijk jong. U bracht aldus geen enkele reden aan waarom de taliban u op het oog gehad zouden hebben, noch dat zij van uw bestaan afwisten.

Wat betreft de voorgehouden vervolgingsfeiten na uw vertrek uit Afghanistan, beweerde u dat uw vader een week later vermist geraakte (NPO CGVS, p. 5). Ten aanzien van de DVZ daarentegen, had u de verdwijning van uw vader niet aangehaald. U stelde toen dat hij "ondergedoken" zou leven (DVZ Verklaring, d.d. 11 augustus 2022, p. 9). U geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, stelde u dat u toen vergeten was om dat te vertellen (NPO CGVS, p. 13). Redelijkerwijze kan gesteld worden dat dit echter geen afdoende verschooning is voor deze tegenstrijdigheid. Daar komt bij dat u nauwelijks informatie aanreikte met betrekking tot uw vader zijn verdwijning. Vreemd genoeg wist u niet waar uw vader vermist geraakt was, noch wanneer precies. U gevraagd of u verder nog iets kon vertellen over de verdwijning van uw vader, antwoordde u negatief (NPO CGVS, p. 13). Rekening houdend met bovenstaande, kan er geen enkel geloof worden gehecht aan de bewering dat uw vader een week na uw vertrek vermist raakte. Daarnaast bracht u evenmin andere geloofwaardige vervolgingsfeiten aan. Toen u gevraagd werd of er nog iets gebeurd was sinds uw vertrek uit Afghanistan, antwoordde u aanvankelijk "Nee". Noch zou uw familie concrete problemen ondervonden hebben na uw vertrek. U dan uitdrukkelijk gevraagd of de taliban nog naar u zijn komen zoeken, antwoordde u plots: "Jazeker, zij hebben ook geheime diensten. Zij zijn zeker op zoek naar mij", "Ze zouden gevraagd hebben over mij". U had echter geen idee aan wie de taliban nog achter u gevraagd zouden hebben (NPO CGVS, p. 15). Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan deze blote bewering.

Volledigheidshalve merkt het CGVS ook op dat u geen internationale bescherming heeft gevraagd in de Europese landen waarlangs u reisde naar België. Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en internationale bescherming vraagt zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u dit naliet in de landen die u passeerde en pas in België internationale bescherming verzocht doet verder afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Tot slot zijn de door u neergelegde stukken ter staving van uw asielrelaas niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben slechts een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten geenszins de geloofwaardigheid van een in casu ongeloofwaardig relaas herstellen. U legde kopieën van uw taskara en de taskara's van uw gezinsleden neer. Echter kan aan dergelijke kopieën geen bewijswaarde worden gehecht daar deze altijd onderhevig kunnen zijn (geweest) aan mogelijk knip- en plakwerk. Bovendien blijkt uit toegevoegde informatie ook nog eens dat allerhande Afgaanse documenten gezien de hoge graad van corruptie eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt, waardoor de bewijswaarde an sich eerder relatief is. De door u neergelegde kopieën zijn aldus niet bij machte jullie identiteit te staven. Daarnaast legde u een kopie van een brief van de tribale ouderlingen neer, alsook een kopie van de overheid. In deze brieven zou gesteld worden dat uw familie onschuldig is en geen banden hebben met de taliban (NPO CGVS, p. 8). Daargelaten het slechts kopieën zijn, dient opgemerkt dat deze door hun niet-officiële karakter mogelijks door uzelf of eender wie geschreven kunnen zijn. Bijgevolg hebben de brieven, die overigens bijzonder gesolliciteerd zijn, geen enkele bewijswaarde en zijn zij niet bij machte uw problemen hard te maken. Ook legde u een kopie van een oude gezinsfoto neer. Daargelaten deze gedateerd en bovendien van slechte kwaliteit is, toont de foto an sich niets aan. "

Waar verzoeker verwijst naar de problemen die hij als terugkeerder naar Afghanistan zou lopen wegens verwestering, oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, als volgt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 18).

De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk.

De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 41 e.v.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 45-48 en EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 22 en 24-25). Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de

persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een mahram.

Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*" van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 27). In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 30).

Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

UNAMA rapporteerde dat publieke lijfstraffen blijven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 130). Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht*", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen.

Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 98).

Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht"*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, *Afghanistan, "Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022).

Wat personen die Afghanistan verlieten betreft, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de *"geloofsethiek en denkwijze"* van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, *TOLONews, "Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 December 2021 in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51).

Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 53-55; *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban"* van 14 december 2023, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *"Afghanistan: targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe de facto-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban"* van 14 december 2023, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de

vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 55).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als “*verwesterd*” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of buren omdat ze worden gezien als “*verraders*” of “*ongelovigen*”. De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 51, EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 100).

Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie, zoals het EUAA-rapport “*Afghanistan Country Focus*” van december 2023 en EUAA “*COI Query Afghanistan. Major legislative, security-related and humanitarian developments*” van 2 februari 2024, blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn, dan wel als verwesterd worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “*zina*” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal in de aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “*Country guidance: Afghanistan*” mei 2024, p. 52-61).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker zijn geboortejaar werd ingeschat op 2004. Verzoeker verblijft sinds december 2021 in België. Hij heeft Afghanistan rond juni 2021 verlaten, ongeveer twee maanden voor de val van de regering.

Voorgaande gegevens wijzen er weliswaar op dat verzoeker, die ondertussen meerderjarig is geworden, in bepaalde mate reeds gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen vóór zijn komst naar België.

De vraag stelt zich echter of er in hoofde van verzoeker aangenomen kan worden dat hij zich tijdens zijn verblijf in België bepaalde waarden en normen eigen heeft gemaakt waardoor hij bij terugkeer dreigt gevisieerd te worden door de taliban.

Verzoeker legt *in casu* in zijn aanvullende nota's arbeidsovereenkomsten en foto's van hem op het werk neer, alsook getuigenissen van zijn mannelijke en vrouwelijke collega's, een getuigenis van zijn manager en van zijn

voormalig begeleider in het centrum waar hij woont. Deze laatste getuigt over verzoekers openheid en respect naar alle mensen zonder onderscheid, waarbij zijn kennis van het Frans hem toeliet om zich te assimileren met de waarden en normen van de Belgische samenleving. Zijn persoonlijkheid wordt beschreven aan de hand van de kenmerken extravert en sociaal in het kader van zijn relaties en zijn communicatie. Hij praat steeds met respect en houdt niet van conflicten. Zijn begeleider stelt dat verzoeker blijkt geeft van tolerantie en verdraagzaamheid, de wil om samen te leven en solidariteit, waarbij verzoeker zich zeer dienstbaar opstelt en steeds bereid is om een handje te helpen.

De Raad is van oordeel dat niet kan worden uitgesloten dat verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een verwestering zal worden toegeschreven. Er kan geen abstractie worden gemaakt van de elementen eigen aan verzoeker, met name het feit dat hij hier de gelijkwaardigheid van mannen en vrouwen heeft geïnternaliseerd, onder meer omdat hij samen met meisjes werkt, zoals te zien is op de bijgebrachte foto's, hij hier heeft gestudeerd, Frans spreekt, sinds eind 2021 in het kader van de asielprocedure, meerdere tienerjaren, in België verblijft en vertrok voor het talibanregime in augustus 2021 opnieuw de macht overnam.

Er kan worden vastgesteld dat verzoeker zich bepaalde gedragingen en denkwijzen heeft eigen gemaakt die in strijd zijn met het huidige door de taliban geregeerde Afghanistan. Er kan worden aangenomen dat hij deze gedragingen niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar Afghanistan de heersende verstrengde wetgeving, voorschriften, gebruiken, aanbevelingen, regels en normen binnen de huidige Afgaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban, in acht zal moeten nemen, temeer gelet op het feit dat verzoeker Afghanistan reeds was ontvlucht voor de machtsovername van de taliban. Verzoekers herkomst uit een ruraal gebied in de provincie Nangarhar wordt niet betwist in de bestreden beslissing. Naast de taliban en daaraan gelieerde buitenlandse groeperingen, is ook ISKP zeer sterk aanwezig. Dit heeft tot gevolg dat verzoeker, gelet het voorgaande, ook onder de aandacht zou kunnen komen van ISKP, een salafistisch-jihadistische groepering die een afkeer heeft voor alles wat 'westers' is.

Er kan dan ook niet worden uitgesloten dat verzoeker bij een terugkeer naar Afghanistan als 'verwesterd' zal worden gepercipieerd. Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde objectieve landeninformatie die door beide partijen wordt bijgebracht en die reeds hoger werd besproken.

Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering of religieuze, morele of sociale normoverschrijding. Echter, de door beide partijen bijgebrachte en besproken objectieve landeninformatie wijst op *"wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing"*, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Uit deze informatie blijkt verder dat personen die als verwesterd beschouwd worden het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat, zoals reeds aangehaald, de perceptie leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen.

Gelet op het geheel dat voorafgaat, met name verzoekers profiel, zijn vertrek uit Afghanistan in juni 2021 en de duur van zijn verblijf in Europa en zijn individuele omstandigheden, cumulatief beoordeeld, zijn specifieke persoonlijke situatie gekoppeld aan de huidige Afgaanse context onder het taliban-regime en de precare veiligheidssituatie in zijn provincie van herkomst, *in casu* Nangarhar, met inachtneming van de onduidelijkheid van de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging.

Daarenboven indien de verzoeker door personen uit zijn lokale gemeenschap van verwestering beschuldigd wordt, dan kunnen de *de-facto*-talibanautoriteiten evenmin worden beschouwd als een actor van bescherming.

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de EUAA *"Country Guidance: Afghanistan"* van mei 2024 (p. 123) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden. Gezien de taliban geen actor

van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" van mei 2024 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 126).

3.4. In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift en aanvullende nota aangevoerde grieven en stukken, alsook de argumentatie van de commissaris-generaal, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP